

Kolikor glav, toliko mislij.

Nekega leta je bila velika suša. Zato se skupijo kmetje po službi božji in zaprosijo župnika, da jim sprosi z molitvijo dežja od Boga. Župnik je pa poznal svoje ovce in jim reče, naj se najprej pomenijo, kateri dan bi radi dežja. Vaški župan reče: „Naj bo jutri, v ponedeljek.“ — Brž reče jeden pričujočih: „Jutri ne, ker sem najel težakov, da mi okopavajo turšico.“ — „Naj bode torej v torek“, reče župan. — Toda takoj je bil jeden nezadovoljnež tu, češ: „Ali nisi videl, koliko žita imam na sušilnici, da se mi suši?“ — „Dobro, recimo toraj v sredo“, reče župan, da mu ugodí. Nato mu odgovori tretji: „Ne, v sredo je moj god, in kaj bi bilo, da ne pridejo povabljeni gostje?“ — „Prosimo za četrtek.“ — Četrti mu odgovori: „Kako v četrtek, ta dan ženim sina.“ — „No, pa v petek“, reče župan. — „Ne, v petek, pravijo, da je nesrečen dan“, odreže se nekdo. — „Bratje, torej prosimo za soboto“, reče župan. — „No, jaz nočem“, oglasi se šesti, „pogodil sem se z nekom, da mi pripelje na poskušnjo vole.“ — Tedaj reče župnik: „Dragi moji, dogovorite se do prihodnje nedelje, pak mi povejte. A kmetje se niso mogli zmeniti niti do te, niti do pretečene, pa tudi do danes še ne.

J. Kovec.

U g a n k a.

(Priobčil Ant. Medved.)

Najdi besedij petero,	Vtakni i v besedo tretjo,
Besedij s pomenom raznim!	Najdeš drážestno dišavo,
Vsaka nosi štiri črke,	S ktero se mrlič mazili.
Razven druge vsem jednake.	Vtakni o v besedo dalje,
Vtakni a v besedo prvo	Najdeš nepoznano bitje,
Najdeš žensko krstno ime,	Ki nektere v spanju muči.
Kakor v belih Kranjcih slóve.	Vtakni u v besedo zadnjo,
Vtakni e v besedo drugo,	Najdeš reko valovito,
Najdeš reč potrebno, važno	Polslovensko in polnemško.
Pri kupčiji in obrti.	

(Odgonetka in imena rešilcev v prib. listu.)